

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte
judecători

URSACHE Petru
ȚURCAN Anatolie
TOMA Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Țîmbalist Iurie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

ȚÎMBALIST Iurie xxxxx, *născut la xxxxx,*
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.12.2016 – 07.06.2017;

Instanța de apel: 10.07.2017 – 18.09.2017;

Instanța de recurs: 07.12.2017 – 10.01.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 07 iunie 2017, Țîmbalist Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art.172 alin.(3), lit. a), a¹) și art.171 alin.(3), lit. a), b) Cod penal, și i-a fost stabilită pedeapsa:

- în baza art.172 alin.(3), lit. a), a¹) Cod penal, sub formă de 15 (cincisprezece) ani închisoare;

- în baza art.171 alin.(3), lit. a), b) Cod penal, sub formă de 15 (cincisprezece) ani închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit definitiv lui Țîmbalist Iurie pedeapsa sub

formă de închisoare pe un termen de 20 (douăzeci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că inculpatul Țîmbalist Iurie în perioada de timp începând cu anul 2012 și până la data de 04 august 2016, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale în forme perverse față de un membru al familiei, partea vătămată xxxxx, aflându-se la domiciliul său din xxxxx, în zile diferite, pe timp de zi și de mai multe ori, a intrat în odaia ultimei și cunoscând cu certitudine că dânsa nu a atins vârsta de xxxxx, prin constrângere fizică și psihică, a dezbrăcat-o forțat de haine, după care, contrar voinței ei și profitând de imposibilitatea ei de a se apăra și a opune rezistență, deoarece aceasta avea frică față de dânsul, a supus-o în mod repetat la acțiuni perverse cu caracter sexual, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.3812 din 27 octombrie 2016: echimoze pe fața internă a coapselor și perineu - leziuni ce au fost produse cu mai puțin 24 ore până la examinare, la acțiunea traumatică a unui (-or) obiect(-e) contondent(-e) dur(-e) și se califică ca vătămare neînsemnată, iar la examinarea medico-legală ginecologică s-au depistat 2 fisuri ale mucoasei vaginale - leziuni ce au fost produse cu mai puțin 24 ore până la examinare, în rezultatul raportului sexual întreținut, ceea ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, totodată fiind depistate 3 rupturi la himen vechimea producerii cărora nu poate fi stabilită.

Tot el, inculpatul, în perioada de timp începând cu anul 2012 și până la data de 04 august 2016, urmărind scopul întreținerii unui raport sexual cu un membru al familiei partea vătămată xxxxx, aflându-se la domiciliul său din xxxxx, în zile diferite, pe timp de zi și de mai multe ori, a intrat în odaia ultimei și cunoscând cu certitudine că dânsa nu a atins vârsta de xxxxx, prin constrângere fizică și psihică, a dezbrăcat-o forțat de haine, după care, contrar voinței ei și profitând de imposibilitatea ultimei de a se apăra și a opune rezistență, deoarece aceasta avea frică față de dânsul, în mod repetat și silit, a întreținut raporturi sexuale cu aceasta din urmă, prin introducea organului său genital în vaginul ei, fapt ce, ultimei, i-a provocat vătămare corporală neînsemnată manifestată prin prezența a 2 fisuri ale mucoasei vaginale și rupturi ale himenului cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.3812 din 27 octombrie 2016: echimoze pe fața internă a coapselor și perineu - leziuni ce au fost produse cu cel puțin 24 ore până la examinare, la acțiunea traumatică a unui(-or) obiect(-e) contondent(-e) dur și se califică ca vătămare neînsemnată, iar la examinarea medico-legală ginecologică s-au depistat 2 fisuri ale mucoasei vaginale - leziuni ce au fost produse cu cel puțin 24 ore până la examinare, în rezultatul raportului sexual întreținut, ceea ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, totodată fiind depistate 3 rupturi ale himenului vechimea producerii cărora nu poate fi stabilită.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de inculpatul Țîmbalist Iurie, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a sa, deoarece el nu a comis fapta imputată.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat că partea vătămată xxxxx, cu care se află în relații ostile, a hotărât să se răzbune împotriva acestuia. xxxxx uneori ieșea din casă noaptea și se întorcea dimineața, atunci el o întreba unde a fost și cu cine, dar ea nu răspundea și uneori o lovea cu palma, ori centura. La fel, deseori o certa pentru că nu spăla vesela și era dezordine prin casă.

Totodată, a menționat că declarațiile xxxxx sunt neîntemeiate și cu scop răzbunare, deoarece la fel îl bătea, fiindcă fuma și nu făcea ordine în curte și nici să sape în grădină. Martorul singur a declarat că relațiile cu inculpatul sunt ostile din motivul că uneori mai striga la el, solicita să fie ordonat și să facă curățenie în curte, de aceea consideră că acesta a hotărât să se răzbune pe el.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, s-a respins apelul ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a reținut că examinând sentința contestată prin prisma motivelor invocate în apel, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, a conchis de a respinge apelul declarat, ca fiind nefondat.

Așadar, instanța de apel a constatat că prima instanță cercetând cumulul de probe administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor comise de inculpatul Țîmbalist Iurie încadrarea juridică corespunzătoare, și anume în baza art.172 alin.(3) lit. a) și a¹) Cod penal - acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și exprima voința, acțiuni ce au fost săvârșite asupra unui membru al familiei, persoană despre care se știa cu certitudine nu a atins vârsta de xxxxx și, care au fost săvârșite asupra persoanei care se afla în grija și educarea făptuitorului, precum și în baza art.171 alin.(3) lit. a) și b) Cod penal - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și exprima voința, săvârșit asupra unui membru al familiei, persoană care se afla în grija și la educarea făptuitorului, precum și asupra unei persoane minore în vârstă de până la xxxxx.

Instanța de apel analizând declarațiile părții vătămate xxxxx date la faza urmăririi penale și în ședința instanței de fond, în coraport cu declarațiile acesteia în cadrul ședinței de judecată din 29.05.2017, dar și în coraport cu concluziile pedagogului Dina Petrova-Cozac date în cadrul ședinței de judecată, cu concluziile raportului de evaluare psihologică a părții vătămate xxxxx din 19.08.2016, raportului de expertiză medico-legală nr.3812 din 27.10.2016, declarațiile martorului xxxxx, motivat a respins argumentele inculpatului Țîmbalist Iurie precum că declarațiile părții vătămate xxxxx au fost date din motivul relațiilor ostile dintre tată-fică, urmărind scopul de răzbunare. Instanța de apel a conchis just că declarațiile părții vătămate Țîmbalist Ana date la faza urmăririi penale, susținute și confirmate în cadrul ședinței de judecată din 23.01.2017,

sunt veridice și credibile, corespund întru totul evenimentelor reale care au avut loc în perioada anilor 2012-2016, iar în conformitate cu art.101 alin.(1) Cod procedură penală, aceste declarații au fost apreciate ca fiind pertinente și concludente.

La fel, instanța de apel a atestat că veridicitatea declarațiilor părții vătămate xxxxx, precum și capacitatea dânzei de a relata cu exactitate despre evenimente care au avut loc în realitate se confirmă prin raportul de evaluare psihologică din 19.08.2016, unde psihologul CAP, Lidia Gorceag a concluzionat că *„pe parcursul ședințelor de consiliere psihologică xxxxx a relatat despre incidentele de molestare sexuală din partea tatălui și despre starea de neputință în care s-a aflat ori de câte ori era impusă să se dezbrace. S-a constatat un comportament caracterizat de o stare de neliniște, cu prezența semnelor de vină, rușine, frică de stigmă, jenă autoizolare și neîncredere în forțele proprii. Situația de molestare sexuală din partea tatălui prin care a trecut xxxxx are urmări de scurtă durată determinând o stare de anxietate, jenă, rușine, sentiment de vină, cât și pe termen lung asupra tuturor sferelor personalității.”*

Cu referire la declarațiile suplimentare ale părții vătămate xxxxx date în cadrul ședinței de judecată din 29.05.2017 precum că dânsa a dat asemenea declarații, deoarece a vrut să se răzbune pe tatăl ei și la urmărirea penală și în instanța de judecată, instanța de apel nu le-a reținut ca fiind veridice și nici pertinente și concludente, deoarece acestea contravin în totalitate probelor administrate la cauza penală, și anume, declarațiilor martorului xxxxx, raportului de expertiză medico-legală nr.3812 din 27.10.2016 și raportului de evaluare psihologică din 19.08.2016.

În acest context, instanța de apel a reținut că partea vătămată xxxxx a fost influențată de către rudele apropiate pentru a-și schimba declarațiile, în special de către reprezentantul legal al acesteia, mama xxxxx, acest fapt a fost sesizat de către pedagogul Direcției Municipale pentru Protecția Drepturilor Copilului, Petrova-Cozac Dina în cadrul ședinței de judecată, mai mult ca atât, partea vătămată minoră a refuzat să-i fie adresate întrebări în scopul verificării acestei circumstanțe și ținând cont de starea psihică a minorei în legătură cu acțiunile de molestare sexuală la care a fost supusă o perioadă îndelungată, vârsta acesteia și traumele care au survenit denotă că partea vătămată a fost influențată pentru a-și schimba declarațiile în favoarea inculpatului Țîmbalist Iurie.

Instanța de apel a respins argumentele de apel ale inculpatului Țîmbalist Iurie din motivul netemeinicii acestora, deoarece declarațiile martorului xxxxx sunt pertinente și concludente, coroborând pe deplin cu declarațiile părții vătămate minore xxxxx, martorul relatând același context ca și soră-sa, despre acțiuni care au avut loc în vara anului 2016.

Cu referire la declarațiile inculpatului Țîmbalist Iurie date în cadrul ședinței de judecată prin care a negat integral acuzațiile ce i-au fost aduse de acuzatorul de stat, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece acestea urmăresc scopul de a se eschiva de

răspundere penală și care au fost combătute integral prin probele administrate la faza urmării penale.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a conchis că nu sunt întemeiate argumentele apelantului Țîmbalist Iurie, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată în opinia dânsului a probelor, ce ar fi dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de fond, ținând seama în deplină măsură de prevederile art.99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a fost audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, au fost cercetate probele administrate la dosar, dându-se citire proceselor-verbale, rapoartelor de expertiză și altor documente, cercetându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea juridică și vinovăția inculpatului Țîmbalist Iurie.

6. Inculpatul Țîmbalist Iurie a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, sau cu remiterea cauzei penale pentru examinare în prima instanță.

În motivarea recursului, inculpatul afirmă că nu este de acord cu raportul de expertiză din 27 octombrie 2016, deoarece la data respectivă el era în arest preventiv, fiind reținut încă din data de 04 august 2016 și respectiv concluziile acestui raport de expertiză nu pot fi veridice.

Totodată, inculpatul menționează că fiica sa a fost audiată suplimentar și pe data de 29 mai 2017 a declarat că faptele de comiterea cărora el este învinuit nu sunt veridice, a recunoscut că a dus instanță în eroare, din motiv că are ură față de dânsul.

7. Asupra recursului procurorul a depus referință, în care menționează că recursul declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece nu este motivat prin prisma erorilor prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către inculpat, Colegiul penal atestă că acesta critică decizia instanței de apel sub aspectul modalității aprecierii probelor, indicând că instanțele de fond eronat au apreciat circumstanțele de fapt stabilite la caz.

Așadar, instanța de recurs nu poate reține ca fiind întemeiat argumentul recurentului precum că, raportul de expertiză medico-legală nr.3812 din 27 octombrie 2016 nu corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, deoarece la această dată el se afla în arest preventiv, iar concluziile raportului privind faptul că vătămările părții vătămate au fost produse cu cel mult 24 de ore până la examinarea acesteia. Însă reieșind din conținutul raportului de expertiză menționat, expertizarea părții vătămate a fost începută la data de 04 august 2016, la scurt timp după reținerea inculpatului și s-a finalizat cu întocmirea finală la data de 27 octombrie 2016.

În contextul dat, Colegiul penal accentuează că inculpatul Țîmbalist Iurie a fost reținut la 04 august 2016, iar acțiunile ce i se incriminează au fost săvârșite în perioada de timp 2012 până la 04.08.2016. Respectiv, concluziile din raportul de expertiză că vătămările constatate la partea vătămată xxxxx au fost produse cu cel mult 24 de ore până la începutul expertizării, sunt veridice și coincid cu circumstanțele de fapt stabilite în cauza dată.

Subsidiar, Colegiul penal reține că la etapa judecării recursului ordinar nu se înfăptuiește analiza repetată a mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator, acesta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Deci, instanța de recurs nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

La fel, în recurs nu au fost invocate și Colegiul penal nu a constatat încălcări de procedură, care ar impune necesitatea remiterii cauzei penale pentru rejudecare în prima instanță, după cum a solicitat recurentul.

În virtutea considerentelor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept, ce ar genera casarea deciziei contestate sub aspectul invocat, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată și prin urmare se decide adoptarea unei soluții de inadmisibilitate a recursului declarat de inculpatul Țîmbalist Iurie, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Țîmbalist Iurie xxxxx, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 februarie 2018.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

ȚURCAN Anatolie

Judecător

TOMA Nadejda